

Sygn. akt V U 279/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: star. sekret. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 czerwca 2016 r.

znak (...)

I. *oddala odwołanie,*

II. *zasądza od wnioskodawczynie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.*

Sygn. akt V U 279/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 czerwca 2016r. w numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawczynie K. K. umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2005r. do stycznia 2007r. i Fundusz Pracy za okres od lutego 2006r. do stycznia 2007r.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że skarżąca nie uregulowała w wyznaczonym terminie należności niepodlegających umorzeniu, w oparciu o ustawę abolicyjną, jak również nie zawarła z organem rentowym układu ratalnego na spłatę tych należności.

W dniu 2 marca 2017r. K. K. wniosła o przywrócenie terminu do złożenia odwołania od decyzji z 8 czerwca 2016r. wskazując, że do decyzji zastosowano instytucję doręczenia zastępczego, przyjmując jako datę doręczenia dzień 5 lipca 2016r. Faktycznie decyzja została doręczona odwołującej 24 lutego 2017r. na podstawie wniosku o wydanie kserokopii decyzji. Nadto wnioskodawczynie wskazała, że w okresach od 7 lutego 2015r. do 12 marca 2015r. oraz od 6 czerwca 2016r. do 28 sierpnia 2016r. przebywała poza granicami kraju. Odnosząc się do zaskarżonej decyzji wnioskodawczynie wskazała, że pełnomocnik ustanowiony do prowadzenia sprawy w sprawie umorzenia należności z tytułu składek nie doręczył jej decyzji warunkowej ani informacji w sprawie. Wnioskodawczynie oczekiwała na korespondencję z ZUS sądząc, że decyzja w przedmiocie umorzenia należności w związku z jej wnioskiem nie została jeszcze podjęta lub

została rozpatrzona pozytywnie. Po otrzymaniu 24 lutego 2017r. informacji odnośnie wydanej decyzji z 8 czerwca 2016r. wnioskodawczyni niezwłocznie uregulowała należności z tytułu składek nie podlegające umorzeniu, zatem na dzień składania odwołania należności te zostały uregulowane.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że decyzją warunkową z 12 lutego 2015r. organ rentowy określił warunki umorzenia, ustalając w pkt I wstępnej części decyzji zarówno kwoty należności z tytułu nieopłaconych składek podlegające abolicji, jak i okresy za które te należności powstały oraz w pkt II decyzji wskazano, że warunkiem umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, której to spłaty należy dokonać w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, co wynika z art. 1 ust. 11 ustawy abolicyjnej. Decyzja ta została doręczona w dniu 18 lutego 2015r. pełnomocnikowi odwołującej - radcy prawnemu P. J.. Decyzja wydana 12 lutego 2015r. nie została zaskarżona odwołaniem i uprawomocniła się z dniem 19 marca 2015r. Wnioskodawczyni nie uregulowała w ustawowym terminie, czyli w ciągu 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia, należności niepodlegających umorzeniu, jak również nie zawarła z organem rentowym układu ratalnego w celu spłaty tych należności. Termin na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu na podstawie ustawy abolicyjnej upłynął 19 marca 2016r. Organ rentowy na podstawie art. 13 pkt 2 ustawy abolicyjnej wydał decyzję odmawiającą umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 ustawy. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni złożyła odwołanie po upływie ustawowego terminu, jednak z uwagi na datę powzięcia przez odwołującą wiadomości o decyzji z 8 czerwca 2016r. dopiero 24 lutego 2017r., wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania powinien być w ocenie organu rentowego uwzględniony. Przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej i nie jest nadmierne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni K. K. prowadziła od 1 lutego 2005r. działalność gospodarczą - usługi gastronomiczne, w formie spółki cywilnej. W dniu

15 stycznia 2015r. wnioskodawczyni złożyła wniosek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. o umorzenie niezapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Decyzją z 12 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił w pkt. I decyzji, że wg stanu na dzień 15 stycznia 2015r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na: a) ubezpieczenia społeczne - za okres od listopada 2005r. do stycznia 2007r. w łącznej kwocie 15 207,30 zł, w tym z tytułu: składek - 7 576,36 zł, odsetek - 7 631 zł, b) Fundusz Pracy za okres od lutego 2006r. do stycznia 2007r. w łącznej kwocie 821,69 zł, w tym z tytułu: składek - 411,69 zł, odsetek 410 zł. W pkt II wskazano, że warunkiem umorzenia wyżej wymienionych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od

1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie dwunastu miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji wraz odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z 13 października 1998r.

o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie rozporządzeniu Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Jednocześnie wskazano, że strona może zwrócić się do oddziału ZUS w L. z wnioskiem o ustaleniu stanu należności, o których mowa wyżej.

Powyższa decyzja została doręczona pełnomocnikowi wnioskodawczyni - radcy prawnemu P. J. 18 lutego 2015r. Decyzja nie została zaskarżona odwołaniem i uprawomocniła się z dniem 19 marca 2015r. W dniu 4 marca 2015r. radca prawny P. J. złożył w organie rentowym zawiadomienie o wypowiedzeniu pełnomocnictwa odwołującej. Jednocześnie 10 kwietnia 2015r. poinformował organ rentowy, że przekazał płatnikowi wszystkie dokumenty w sprawie abolicji, w tym decyzję określającą warunki umorzenia.

Do dnia 19 marca 2016r. wnioskodawczyni nie uregulowała należności niepodlegających umorzeniu, jak również nie zawarła z Zakładem układu ratalnego na spłatę tych należności. W dniu 25 marca 2015r. uregulowane zostały jedynie 2 kwoty w trybie postępowania egzekucyjnego (45,10 zł i 104,90 zł).

W dniu 8 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał decyzję odmawiającą umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2005r. stycznia 2007r. w łącznej kwocie 15 207,36 oraz Fundusz Pracy za okres od lutego 2006r. do stycznia 2007r. w łącznej kwocie 821,69 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z decyzją 12 lutego 2015r. określającą należności, które będą podlegały umorzeniu, termin spłaty należności niepodlegających umorzeniu upłynął 19 marca 2016. Zgodnie z informacjami zawartymi

w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wnioskodawczyni nie uregulowała w wyznaczonym terminie należności niepodlegających umorzeniu, jak również nie zawarła z Zakładem układu ratalnego na spłatę tych należności.

Wnioskodawczyni w maju i czerwcu 2015r. składała w organie rentowym wymagane dokumenty i kontaktowała się ZUS. W okresie od 7 lutego 2015r. do 12 marca 2015r. i od 6 czerwca 2016r. do 28 sierpnia 2016 wnioskodawczyni przebywała za granicą.

W dniu 24 lutego 2017r. nowo ustanowiony pełnomocnik wnioskodawczyni - M. S. złożył wniosek o wydanie kopii decyzji z 8 czerwca 2016r. W dniu 2 marca 2017r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania od decyzji z 8 czerwca 2016r. oraz odwołanie od tej decyzji.

W dniu 7 grudnia 2016r. na poczet należności niepodlegających abolicji w trybie postępowania egzekucyjnego dokonano wpłaty kwot: 264,60 zł, 374,80 zł, 383,20 zł, 381 zł, 260,40 zł. Po otrzymaniu kopii decyzji z 8 czerwca 2016r. wnioskodawczyni uregulowała pozostałe zadłużenie dokonując w dniu 1 marca 2017r. wpłat kwoty 122,03 zł 1,07 zł i 44,23 zł, a następnie w dniu 31 marca 2017r. kwoty 12,08 zł.

d o w ó d : - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy ;

- zestawienie wpłat za okres od marca 2012r. do listopada 2007r. na FUS i FUZ nie podlegające abolicji ; .

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U z 2012r. poz. 1551), na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia

1 stycznia 1999r. do dnia 28 lutego 2009r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych:

1) która z dniem 1 września 2012r. zakończyła prowadzenie działalności pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji o której mowa w ust. 8

2) innej niż w niej w pkt 1

- umarza się nie opłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999r. do dnia 28 lutego 2009r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Jak wynika z art. 1 ust. 6 ustawy, umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres odsetek za zwłokę, opłaty prolongacyjnej, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także

kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. W myśl przepisu art. 1 ust. 8 Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. W warunkiem umorzenia powyższych należności jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o których mowa w ust. 2 oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłaty prolongacyjnej, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (art. 1 ust. 10 ustawy). Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8 (art. 1 ust. 11 ustawy).

Jak wynika z powołanych przepisów, warunkiem umorzenia nieopłaconych składek za okres od 1 stycznia 1999r. do dnia 28 lutego 2009r. oraz należnych od nich odsetek za zwłokę i ewentualnych kosztów upomnienia, kosztów egzekucyjnych było opłacenie przez wnioskodawczynię niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, należnych od nich odsetek i kosztów egzekucyjnych, które podlegały spłacie - w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji.

W przedmiotowej sprawie odwołująca, która prowadziła działalność gospodarczą, złożyła wniosek o umorzenie należności z tytułu składek, a organ rentowy, działając na podstawie art. 1 ust. 8 ustalił warunki umorzenia w decyzji z dnia 12 lutego 2015r.

W decyzji tej strona pozwana określiła, jakie składki będą podlegały umorzeniu łącznie z odsetkami. Jednocześnie strona pozwana wskazała, że warunkiem umorzenia jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, które należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji. Decyzja ta nie została zaskarżona i stała się prawomocna 19 marca 2015r. Została ona skutecznie doręczona ówczesnemu profesjonalnemu pełnomocnikowi wnioskodawcy - radcy prawnemu P. J.. Wnioskodawczyni znała swój stan zaległości i wiedziała jakie należności oraz za jakie okresy powinna je uregulować. Miało to jednak nastąpić w ciągu 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji. W tym zakresie prowadzone było również postępowanie egzekucyjne. Na skutek niedomówienia z byłym pełnomocnikiem r.pr. P. J., który wypowiedział wnioskodawczyni pełnomocnictwo, nie dokonała ona spłaty należności niepodlegających umorzeniu w wymaganym ustawą terminie do 19 marca 2016r. Wskazać przy tym należy, że maju i czerwcu 2015r. kontaktowała się ona z organem rentowym i składała wymagane dokumenty do ZUS.

Z uwagi na nieuregulowanie należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od prawomocności decyzji warunkowej, organ rentowy w dniu 8 czerwca 2016r. wydał decyzję odmawiającą umorzenia należności z tytułu składek. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 13 ustawy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o: 1) umorzeniu należności o których mowa w ust. 1 i 6 - po spełnieniu warunku o którym mowa w ust. 10,

z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 lub 2) odmowie umorzenia należności o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o których mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12.

Nie ma wątpliwości że wnioskodawczyni nie spełniła warunku określonego w art. 1 ust. 11 ustawy. Termin 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji na uregulowanie składek niepodlegających umorzeniu jest terminem ustawowym, a niedochowanie tego terminu grozi utratą uprawnienia do umorzenia należności. Przepisy ustawy nie przewidują możliwości przywrócenia tego terminu ani też możliwości umorzenia składek pomimo niespełnienia warunku o którym mowa w art. 1 ust. 10. Skoro zatem wnioskodawczyni nie opłaciła należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, które nie podlegały umorzeniu w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia składek, to tym samym nie było podstaw by organ rentowy wydał decyzję o umorzeniu należności. Sytuacji powyższej nie zmienia okoliczność, że wnioskodawczyni dokonała dobrowolnie w dniu 1 i 31 marca 2017r. wpłaty pozostałych należności. Termin ustawowy na uregulowanie zaległości upłynął bowiem prawie rok wcześniej. Skoro

wnioskodawczyni twierdzi, iż zwłoka w spłacie zadłużenia niepodlegającego umorzeniu wynika z nieprzekazania jej decyzji

z 12 lutego 2015r. i informacji o wymaganym terminie spłaty przez byłego pełnomocnika profesjonalnego - winna rozważyć ewentualnie roszczenie odszkodowawcze wobec pełnomocnika. W świetle bowiem przepisów ustawy abolicyjnej nie spełniła ona warunku określonego w art. 1 ust. 11 ustawy. Tym samym organ rentowy nie mógł wydać decyzji pozytywnej dla wnioskodawczyni.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ,

w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Zgodnie zaś z art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesie po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W przedmiotowej Sprawie wnioskodawczyni wniosła odwołanie od decyzji

z 8 czerwca 2016r. dopiero w dniu 2 marca 2017r. Zgodnie jednak z jej oświadczeniem, w okresie kiedy nastąpiło zastępcze doręczenie decyzji przez organ rentowy, przebywała ona za granicą. O istnieniu decyzji dowiedziała się 24 lutego 2017r. od nowego pełnomocnika, którego ustanowiła do prowadzenia jej spraw. Mając powyższe na uwadze przyjąć należy, że przekroczenie terminu do wniesienia odwołania przez wnioskodawczynię nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych i nie jest ono nadmierne. Tym samym Sąd rozpoznał merytorycznie odwołanie wnioskodawczyni.

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.